

The Holy See

KATEHEZA PAPE FRANJENA OPĆOJ AUDIJENCIJI *Srijeda, 30. studenoga 2016.* [\[Multimedia\]](#)

Moliti se Bogu za žive i mrtve

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Današnjom katehezom zaključujemo ciklus posvećen milosrđu. No kateheze završavaju ali s milosrđem se mora nastaviti! Zahvaljujemo Gospodinu za sve to i čuvajmo to u srcu kao utjehu.

Posljednje duhovno djelo milosrđa traži da molimo za žive i mrtve. Njemu možemo pridružiti također posljednje tjelesno djelo milosrđa koje poziva mrtve pokopati. Ovaj se potonji zahtjev može činiti čudnim; međutim, u nekim dijelovima svijeta izloženima strahotama rata, uz bombardiranja koja danonoćno siju strah i nevine žrtve, to je djelo nažalost itekako aktualno. Biblija ima lijep primjer s tim u svezi: riječ je o starom Tobiji, koji je, riskirajući vlastiti život, pokapao mrtve usprkos kraljevoj zabrani (usp. *Tob 1, 17-19; 2, 2-4*). I danas ima onih koji izlažu pogibelji vlastiti život kako bi pokopali siromašne žrtve ratova. Dakle, to tjelesno djelo milosrđa nije daleko našem svakodnevnom životu. Podsjeća nas na ono što se zbilo na Veliki petak, kada je Djevica Marija, zajedno s Ivanom i nekim ženama, stajala podno Isusova križa. Nakon njegove smrti, dolazi Josip iz Arimateje, bogati čovjek, član Sinedrija koji je međutim bio Isusov učenik, i nudi za njega svoj novi grob, izduben u stijeni. Osobno je otišao Pilatu i zatražio Isusovo tijelo: pravo djelo milosrđa učinjeno s velikom hrabrošću (usp. *Mt 27, 57-60*)! Za kršćane, ukop je čin milosrđa, ali također veliko djelo vjere. Polazemo u grob tijela naših dragih, s nadom da će uskrsnuti (usp. *1 Kor 15, 1-34*). To je obred koji je duboko i snažno usađen u svijest našeg naroda i koji nalazi posebne odjeke u ovom mjesecu studenom posvećenom na poseban način sjećanju i molitvi za pokojne.

Moliti za pokojne je, prije svega, znak zahvalnosti za svjedočanstvo koje su nam ostavili dobrom koje su učinili. To je zahvala Gospodinu što nam ih je dao i za njihovu ljubav i prijateljstvo. Crkva moli za pokojne na osobit način na misi gdje svećenik kaže: "Spomeni se, Gospodine, slugu i službenica svojih, koji otiđoše pred nama obilježeni znakom vjere te spavaju snom mira. Molimo te, Gospodine, njima i svima koji u Kristu počivaju daruj mjesto osvježenja, svjetlosti i mira"

(Rimski kanon). Jednostavno je to i plodonosno sjećanje, bremenito značenjem, jer povjerava naše drage Božjem milosrđu. Molimo s kršćanskom nadom da su s Njim u raju, iščekujući ponovni susret u onom otajstvu ljubavi koje ne razumijemo, ali koje znamo da je istinito jer je riječ o obećanju koje je dao Isus. Svi ćemo uskrsnuti i svi ćemo zauvijek ostati s Isusom, s Njim.

Sjećanje na vjerne mrtve ne smije dovesti do toga da zaboravimo također moliti za žive, koji se zajedno s nama svaki dan hrvaju s kušnjama života. Nužnost te molitve još jasnije dolazi do izražaja ako je promatramo u svjetlu ispovijesti vjere koja kaže: "Vjerujem u općinstvo svetih". To je otajstvo koje izražava ljepotu milosrđa koje nam je Isus objavio. Općinstvo svetih, naime, pokazuje da smo svi uronjeni u Božji život i živimo u njegovoj ljubavi. Svi smo mi, i živi i mrtvi, u zajedništvu, to jest tvorimo kao neko jedinstvo; sjedinjeni smo u zajedništvo onih koji su primili krštenje i onih koji blaguju Kristovo tijelo i dio su velike Božje obitelji. Svi smo ista obitelj, ujedinjeni. I zato molimo jedni za druge.

Na koliko sve samo načina možemo moliti za naše bližnje! Svi su ispravni i prihvaćeni od Boga ako se moli srcem. Tu mislim na poseban način na mame i tate koji blagoslivljaju svoju djecu ujutro i navečer. U nekim obiteljima još uvijek postoji taj običaj: blagoslivljati dijete je molitva; tu mislim, nadalje, na molitvu za bolesne osobe, kad ih idemo posjetiti i molimo za njih; tu mislim i na tihu prošnju, katkad sa suzama, u tolikim teškim situacijama za koje treba molitvi. Jučer je na misu u Svetu Martu došao jedan divan čovjek, poduzetnik. Taj mladi čovjek mora zatvoriti svoju tvornicu jer je posao propao i kroz suze je govorio: "Ne mogu ostaviti bez posla više od pedeset obitelji. Mogao bih proglasiti stečaj tvornice: ja idem kući sa svojim novcem, ali moje će srce plakati cijeli život zbog tih pedeset obitelji." To je pravi kršćanin koji moli djelima: došao je na misu moliti da mu Gospodin dadne izlaz, ne samo za njega, već za pedeset obitelji. To je čovjek koji zna moliti, srcem i djelima, koji zna moliti za bližnjega. U teškoj je situaciji, ali ne traži lakši izlaz: "Nek' se sami snalaze!" To je kršćanin. Bilo mi je jako lijepo čuti to od njega! I možda je mnogo takvih, danas, u ovom vremenu kad toliki pate zbog manjka zaposlenja; tu mislim također na zahvalnost zbog lijepe vijesti vezane uz jednog prijatelja, rođaka, kolegu... "Hvala ti, Gospodine, za tu lijepu stvar!", i to znači moliti za druge! Zahvaljivati Gospodinu kad je sve dobro. Katkad, kao što kaže sveti Pavao, "ne znamo što da molimo kako valja, ali se sâm Duh za nas zauzima neizrecivim uzdasima" (Rim 8, 26). Duh je taj koji moli u nama. Otvorimo, dakle, svoje srce, tako da Duh Sveti, ispitujući naše najdublje želje, može ih očistiti i uslišati. U svakom slučaju, za nas i za druge, uvijek tražimo da se vrši Božja volja, kao u Očenašu, jer je njegova volja zasigurno najveće dobro, dobro Oca koji nas nikada ne napušta: moliti i pustiti da Duh Sveti moli u nama. To je lijepo u životu: u molitvi zahvaljivati, hvaliti Boga, moleći za nešto, plačući kad naiđe kakva teškoća, poput ovog čovjeka. Ali neka srce uvijek bude otvoreno Duhu da moli u nama, s nama i za nas.

Zaključujući ove kateheze o milosrđu, trudimo se moliti jedni za druge da tjelesna i duhovna djela milosrđa postaju sve više naš način života. Kateheze, kao što sam rekao na početku, ovdje završavaju. Prošli smo četrnaest djela milosrđa ali milosrđe se nastavlja i moramo ga vršiti na tih četrnaest načina. Hvala!

Apeli Svetog Oca

Sutra, 1. prosinca, slavi se Svjetski dan borbe protiv AIDS-a, koji su pokrenuli Ujedinjeni narodi. Milijuni osoba žive s tom bolešću a samo ih polovica ima pristup terapijama koje spašavaju život oboljelima. Pozivam na molitvu za njih i za njihove drage i na promicanje solidarnosti da i najsiromašniji mogu uživati blagodati odgovarajućih dijagnoza i liječenja. Upućujem na kraju apel svima na odgovorna ponašanja kako bi se spriječilo daljnje širenje te bolesti.

Na inicijativu Francuske i Ujedinjenih Arapskih Emirata, u suradnji s UNESCO-om, u Abu Dhabiju će se 2. i 3. prosinca održati Međunarodna konferencija o zaštiti baštine na područjima zahvaćenima sukobom. Riječ je o temi koja je nažalost na dramatičan način aktualna. U uvjerenju da zaštita kulturnih bogatstava predstavlja bitnu dimenziju obrane ljudskog bića, nadam se da će taj događaj označiti novu etapu u procesu ostvarivanja ljudskih prava.